

תקות מנחם

גליון מס'
291

יו"ל עש"ק פר' קרח
ר"ח תמוז ה'תשע"ב
ה' תהי שנת עליון בכל –
שנת תבוא עלינו ברכה

על סיומי הרמב"ם

נדפס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר "הפלאה" - א'

מחזור ל"א (ר"ת – "לכתחילה אריבער!") שנה כ"ט (ר"ת - "כל טוב!")

בעז"ה יום ב' פרשת קרח יום הבהיר כ"ח סיון ה' תהי שנת עליון בכל - שנת תבוא עלינו ברכה!

סיום הלכות שבועות והתחלת הלכות נדרים

וסיום הלכות נדרים והתחלת הלכות נזירות ביום שבת קודש פרשת קרח ג' תמוז

[וגם בפרשת נזיר שבפרשת נשא שנאמר⁵: "כי יפליא לנדור נדר
נזיר וגו'", יש ב"יפליא" שני פירושים ונוסחאות ברש"י: "פְּרָשׁ" או "יִפְרִישׁ".]

אבל יש עוד פירוש למילה "יפליא" ו"הפלאה", מלשון – פלא;
עה"פ הנ"ל בפרשת נזיר "יפליא" אומר רש"י כנ"ל: "יִפְרָשׁ (או
נ"א) יִפְרִישׁ", וה"אבן עזרא" כותב: "יפליא יפריש, או יעשה דבר
פלא! כי רוב העולם הולכים אחר תאוותם", היינו שמי שפורש
מתאוותיו הוא עושה דבר פלא! וכן הנזיר פורש מן הגפן ומן היין.

וכן מובא בחסידות שדרגת השבועה או הנדר באה ממקום וכן
גבוה שלמעלה מגדר הטבע וסדר העולם שהוא בחינת "פלא".

וכן מבואר בחסידות במילה "שבועה" שמקבל כוחות שלמעלה
מהשבע מצות שלו, מבחינת הכתר שלמעלה מהספירות שמשם
נמשך ומקבל כח לקיים את השבועה, ולעמוד בשבועתו בכל מצב
גם אם יהיו קשיים גדולים שיכולים להפריעו ולמנעו מלקיים את
השבועה, ועל ידי כוחות אלה יעמוד בשבועתו בכל מצב, שזהו ענין
ה"פלא". [וזהו לשון חז"ל "משביעין אותו", גם השי"ן (שמאלית)
שמשביעין בכוחות]

וכך כותב ה"צמח צדק" ב"אור התורה" על הפסוק בפרשת ויצא:
"יודר יעקב נדר לאמר וגו"⁶ כותב באוה"ת⁷, וז"ל: "וזהו כי יפליא
לנדור, שממשך מבחי' פלא כו', וזהו נדר נ' דר, נ' היינו נ' שערי
בינה, בחי' זו יהיה דירה שלו", וכן כותב שם הלאה במאמר על
הפסוק⁸ "טוב אשר לא תדור", כותב באוה"ת⁹: "שהנדר היא
בבינה, נ' דר, פי' נ' שערי בינה היא דירה שלו כו".

היינו שהנדר באה מדרגת פלא ומנו"ן שערי בינה, שבאים מדרגת
הכתר שלמעלה מסדר ההשתלשלות, וכנראה לכן בחר הרמב"ם

כל הספר – "הפלאה"

א. הלכות שבועות והלכות נדרים הם ההלכות הראשונות של ספר
"הפלאה", וכפי שכתבנו בגליון הקודם (מס' 290 ס"ח) התחילו את
ספר הפלאה והלכות שבועות ביום ה' פרשת שלח; כי הרי סיימו
ביום זה את הלכות שחיטה וספר "קדושה", וכפי ההוראה של
כ"ק אד"ש מה"מ "מתכפיין התחלה להשלמה", כהלשון
ב"מרשות לחתן בראשית", התחילו כבר את ספר "הפלאה" מיד
באותו יום, ובפסוק הראשון של חמישי דפרשת שלח נאמר¹ בענין
הקרבנות והמנחות והנסכים: "לפלא נדר", והשם "הפלאה",
שהרמב"ם קורא לכל הפרשה ונדר, באה ממילה זו שכתובה
בתורה רק פעמים אחדות, וזו אחת מהן.

הפלאה - פלא

ב. הפירוש הפשוט של "הפלאה" הוא הפרשה כמו שמפרש רש"י
בפעמים הראשונות שכתוב בתורה הפלאה; עה"פ בפרשת אמור
בדין תמימות בקרבנות, "תמים יהי לרצון, כל מום לא יהיה בו":
"איש כי יקריב זבח שלמים לה' לפלא-נדר או לנדבה וגו"², אומר
רש"י: "לפלא נדר. להפריש בדיבורו" וכן על הפסוק בפרשת
בחוקותי בפרשת ערכין שנאמר: "איש כי יפליא נדר בערך וגו"³,
אומר רש"י: "כי יפליא. יפריש בפיו [ויש בזה שתי נוסחאות
ופירושים: א) "פְּרָשׁ בפיו" – ל' פירוש כמו שאומר ע"ז רש"י
במס' חגיגה⁴: "הפלאה לשון פירוש, כתרגומו (אונקלוס) 'ארי
פְּרָשׁ", ב) ויש גורסים: "יִפְרָשׁ בפיו" – ל' הפרשה (וכן בתרגום
אונקלוס יש גורסים: "יִפְרָשׁ") – היינו שהפירוש הפשוט בתורה
במילת הפלאה הוא פירוש והפרשה לקרבן או להקדש וכדומה.

⁵ נשא ו,ב.

⁶ ויצא כח,ב.

⁷ אוה"ת בראשית כרך ה' פי' ויצא עמ' 1704.

⁸ קהלת ה,ד.

⁹ אוה"ת שם עמ' 1706

¹ שלח י"ד,ח.

² אמור כ"ב, כא.

³ בחוקותי כז,ב.

⁴ חגיגה י,א, ד"ה "אחת הפלאה לאיסור".

לקרוא לכל הספר המדבר על דבר הנדרים והשבועות בשם "הפלאה"; שמכל העניינים הקשורים בזה **בחר** דווקא בשם זה; כי כל ענין הנדרים והשבועות הוא בחינת **פלא**, שנמשכים **כוחות פלאיים** שלמעלה משכל וטעם ודעת, ופועלים עליו באופן "פלאיי" לקיים את נדריו ושבועותיו בבל ישונה, ובמסירות נפש בכוחות עילאיים ("הפלאה" – בגימטריא – "פלאי").

כ"ח סיון – יום פלאי

ג. ויש לקשר זאת עם כך, שסיום הלכות שבועות הוא ביום כ"ח סיון; יום הפלא לכ"ק אד"ש מה"מ שניצלו מהמלחמה ומהנאצים ובא "איש וביתו" – עם הרבנית הצדקנית, לארצות הברית ביום זה, "והגדיל והפליא הווי לעשות עמנו" – שהצילם מהשואה את כ"ק אד"ש מה"מ שהוא פלא דורנו ו"פלא הדורות" ונתן לנו את רבינו מלך המשיח חי וקיים לעולם ועד! [וכדאי לציין דבר פלאי!; שגם בשאר הפעמים שהגיע אד"ש לארה"ב ול-770 הי' זה ביום כ"ח סיון, עיין במסגרת בסוף הגליון].

וכנ"ל ענין ה"שבועות" הוא המשכה וכחות בשבע המדות מבחינת "פלא" שלמעלה מהשכל וטעם ודעת ולמעלה מהספירות, וכן "נדרים" – המשכה מבחי' הני' והכתר.

נדר – נ' דר

ד. בהמשך להלכות שבועות מתחילים את הלכות נדרים וכנ"ל מצד "מתכפיין התחלה להשלמה", שזהו המענה שכתב אד"ש למארגן שיעורי וסיומי הרמב"ם הרה"ת **מנחם נחום** שיחי **גערליצקי**, להתחיל את ההלכה הבאה מיד ביום הסיום, "מתכפיין התחלה להשלמה", אם כן גם התחילו את הלכות נדרים ביום כ"ח סיון, יום נס ה"הפלאה" עם כ"ק אד"ש מה"מ וביתו, שניצלו מהשואה ובאו לחוף ארצות הברית, וכפי שכתבנו לעיל דברי הצ"צ באוה"ת על הפסוק "איש כי יפליא לנדור נדר" שענין הנדר הוא מבחינת "פלא" ומבחינת נ' שערי בינה שנהי' דירה שלו, שכנ"ל מתאים להתחיל הלכה זאת ביום זה יום הפלא.

ובפרט שגם מספר ויום התאריך כ"ח סיון מורה על ספירת הכתר; כ' – ר"ת **כתר**, ושווה "עשרים" – גימטריא **כת"ר**.

וגם סיון; האות הראשונה והאות האחרונה הם נ"ס שמורה על השפעה שלמעלה מהטבע, וגם י' – ו' מורים על תוקף ההשפעה, כמו שאומר אד"ש מה"מ בשיחות בקשר לתאריך יום ט"ז בכל חודש, שמורה על תוקף המשפיע; כי ט"ז באמת זה י'-ו', רק מכיון שלא רוצים לומר ולכתוב את האותיות משם הווי, לכן כותבים ואומרים ט"ז, ו-י'ו' הם אותיות המשפיע; כי בשם הווי 2 חלקים י"ה – ו"ה שהן חכמה ובינה, ז"א ומלכות. כל אחד מהם מורה על משפיע ומקבל יו"ד – משפיע ה"א – מקבל, ו' – משפיע ה"א – מקבל, וממילא י' – ו' הוא תוקף השפעת המשפיע, ובסיון באופן של נס.

ג' בתמוז - גימט' - "המלך המשיח!" - הפלאה

ה. ומסיימים את הלכות נדרים ביום ג' תמוז שגם עניינו הפלאה ופלא!;

יום זה הוא יום גאולתו של הרבי הקודם שניצול מהמאסר שהיה חשש ממש של סכנת נפשות.

וגם אצל כ"ק אד"ש מה"מ שהוא פלא דורנו ופלא הדורות הוא בבחינת הפלאה ביום זה, לא חס ושלום "הסתלקות" שלא שייך אצל אד"ש מה"מ, צדיק יסוד עולם - חיים נצחיים אלא הפלאה - הוא בבחינת חי וקיים ודרגה גבוהה להפליא, שזהו מה שלומדים שתי ההלכות הראשונות של ספר הפלאה בסמיכות ומסיימים

ביום ג' תמוז; ג' בתמוז - גימטריא "המלך המשיח!" (והרמב"ם ברוב המקומות שכותב על המשיח אומר "המלך המשיח!", שזהו 458 - גימטריא "נחת", שזוהי השנה שבה נולד הבעש"ט והתחיל להתנוצץ אורו של משיח! [וכן מספר הרכב שהרבי מה"מ נסע בו רוב השנים הי' -458- גימט' - המלך המשיח! ואד"ש אומר בשיחות שהצדיקים הגדולים לא נכנסו לקרון ברכבת, אם לא הי' עליו מספר שמתאים לכוונות שלהם (עיין מסגרת), ואמנם אמר אז שזה לא הי' דרכם של רבותינו נשיאנו, היינו מסתמא לא הבליתו את זה, אבל בטח גם אצלם היתה הנהגה זו מכוונת באופן ממילא, וכמו שרואים לגבי -770, שרק אחרי הרבה שנים נודע לחסידים ולקהל המשמעויות העוצמתיות בגימטריא של מספר זה. ("פרצת", "בית משיח" וכו').

ובזמן האחרון מס' הרכב של הרבי הי' -483, והגימטריא בדיוק "למלך המשיח!" (כי הרבי בפועל לא נסע ברכב זה, אלא הוא ליווה את הרבי לבית הרפואה וחזרה)).

תרומה - כנדרי הקדש

ו. בפרשת קרח מדובר על הפרשת התרומות; תרומה ותרומת מעשר, שהם מעין נדרי הקדש שעליהם מדובר בהלכות נדרים.

ג' תמוז - ג"ד

ז. גם התאריך ג' תמוז מורה על שלימות ההשפעה באופן מושלם ופלאי; "הפלאה" - גימטריא "פלאיי", וג' תמוז מורה על ההשפעה מהמשפיע אל המקבל; כי תמוז הוא חודש הד' וג' ד' כדברי הגמרא במסכת שבת מורה על "גומל דלים" ההשפעה וגמילות חסד "למאן דלית ליה מגרמיה כלום" שלימות ההשפעה והקבלה שבאה מכח עליון - "הפלאה", ולכן ג'ד- הוא מזל, שבא על ידי שלימות ההשפעה וכן אומר אד"ש בשיחות, שחודש סיון, "חודש השלישי" הוא מתן תורה, וחודש תמוז חודש הרביעי מורה על קבלת התורה וג' תמוז הוא השילוב וההשפעה של השלישי והרביעי.

כ"ק אד"ש מה"מ עושה "שחיטה" והעלאה לעולם

ח. ספר הפלאה בא בהמשך לספר "קדושה" שמסתיים בהלכות "שחיטה" שסיימו ביום כ"ד סיון שיום זה הוא העילוי דחודש השלישי - חודש מתן תורה, כי כ"ד מורה על כ"ד ספרי הקודש שבתנ"ך שהוא שלימות התורה, ולכן ב"תיקון ליל שבועות" אומרים כמה פסוקים מכל אחד מהכ"ד ספרי הקודש מהתחלה ומהסוף.

וכ"ד סיון מורה על שלימות התורה, שלימות חודש השלישי שענין מתן תורה הוא לשלב ולחבר העליונים והתחתונים לרומם התחתונים אל העליונים, שזהו ענין "השלישי" שמורה על השלום, כדברי אד"ש ש"התורה ניתנה לעשות שלום בעולם" כדברי הרמב"ם בסיום ספר השלישי, "זמנים", וכן ענין השחיטה - "אין ושחט אלא ומשך"¹⁰ - למשוך הבהמה והתחתונים ונפש הבהמית למעלה לעליונים, ולשלב העליונים והתחתונים שזהו כל שליחתו של אד"ש לשחוט העולם ולמשכו ולהעלותו לקדושה. וכן שמו של כ"ק אד"ש מה"מ **מנחם מענדל** בגימטריא 332 שהוא באותיות שלי"ב; שמורה על שלימות השילוב של העליונים והתחתונים, השפעת העליונים בתחתונים והעלאת התחתונים לעליונים שזוהי השליחות והמסר של כ"ק אד"ש מה"מ להעלות העולם לאלקות ולה' ולדרגת משיח ועל זה נאמר: "ונחה עליו רוח הווי" שמוסיפים

כ"ח סיון - הפלאה

א. בקשר לכ"ח סיון - יום בואו של כ"ק אד"ש מה"מ - איש וביתו - לחופי ארצות הברית והחלצם מצפורני הנאצים ימ"ש, כדאי לציין **דבר פלאי!**, שגם בשאר הפעמים (שנאלץ אד"ש לעזוב את ארה"ב וקראון הייטס) הגיע הרבי לארה"ב ול-770 הי' זה ביום **כ"ח סיון**;

א) הפעם הראשונה שהגיע אד"ש לאמריקה ול-770 בזמן מלחמת העולם השני, בשנת **תש"א**, הי' זה בכ"ח סיון, ואז התחילה **"תנופה חדשה"** בעבודת הפצת היהדות והמעיינות, שהרבי הקודם מינה את אד"ש מה"מ ליו"ר המוסדות "מרכז לעניני חינוך" ו"מחנה ישראל". ולפני הגיעו בחג השבועות אמר הרבי הקודם שלפני שמגיע אורח חשוב וגדול מתכוננים ומכינים הבית בגדול.

ב) בשנת **תש"ז** כשנסע הרבי אחרי פורים לפריז, להביא את אימו הרבנית הצדקנית חנה נ"ע, הי' שם כמה חודשים כדי להסדיר כל הניירות שלה, והגיעו לארה"ב ול-770 בכ"ח סיון!

ג) בשנת תשנ"ב כשהרבי הי' בפעם הראשונה בבית-הרפואה "הר-סיני" (מאונט סיני), לשם הניתוח שעבר, נסע לשם ב**ט"ו סיון** וחזר ל-770 ביום ב' **כ"ח סיון**!

ביום א' ז"ך **סיון** עשו שם מסיבת תודה ופרידה מהרופאים, וביום א' לא סיימו את הליכי השחרור מבית הרפואה, והרבי עזב את בית הרפואה והגיע ל-770 למחרת ביום **כ"ח סיון**!

ג' פעמים הגיע הרבי ל-770 בכ"ח סיון - חודש **השלישי**, שעניינו שלום ושילוב כנ"ל על כ"ק אד"ש מה"מ.

והרה"ת **שמואל מנחם מענדל** שיחי' **בוטמאן**, העירני היום שבכל ג' הפעמים הנ"ל הי' **כ"ח סיון ביום ב' בשבוע** כמו הקביעות השנה.

הכהן הגדול לא עזב את ירושלים

ב. ויש לציין שבכל שאר השנים, לא עזב כ"ק אד"ש את 770 ליום שלם. (מלבד בשנת תשמ"ח שהי' הרבי רוב השנה בביתו, ועשה שם כל עבודתו בשנת פטירת הרבנית הצדקנית חי' מושקא נ"ע).

ובשנת תשל"ח שהי' הרבי ב-770 מ"שמייני עצרת" וכל חודש חשוך בחדרו הק', לא הסכים ב"ח כסלו ללכת לביתו, רק אחרי שהרופאים הבטיחו לו שיוכל למחרת לשוב ל-770.

לא ימיש מתוך האהל!

ג. שמעתי מהרה"ת **משה ע"ה גראנער** :

בחיי הרבי הקודם בשנים שלפני נשיאות אד"ש, היתה הרבנית הצדקנית חי' מושקא נ"ע נוסעת לחודשי הקיץ לפאר-ראקאווי שם יש שכונה לנופשים ע"י הים. ואד"ש הי' בא לשם לבקר בימי ראשון ותמיד חזר ל-770 ולקראון הייטס לפנות ערב, ואף פעם לא נשאר ללון שם.

ביום ראשון א' הגיע הרבי מאוחר לפנות ערב, ודרש בשלום המשפחה והי' שם זמן קצר מאד, ואמר שחייב מיד לחזור ל-770, וכשבני המשפחה גיסו הרש"ג ואשתו שגם היו וגרו שם בקיץ, בקשו ממנו ואמרו לו הרי כל יום ראשון אתה חוזר באותו יום אבל הפעם שאיחרת, תישאר כבר ללון כאן **פעם א'**! ענה להם אד"ש: **אם יש לי הזדמנות בערב כל יום להכנס ל"יחידות" לכ"ק חותני הרבי הקודם איני מוכן לוותר ע"כ אפילו פעם א'!** ומיד נסע וחזר ל-770.

נדר על דעת רבים אין לו התרה

ט. רואים עוד דבר נפלא! באופן של הפלאה!; שמסיימים הלי' נדרים ביום **ג' תמוז**;

כ"ק אד"ש מה"מ דיבר בשיחה בהתוועדות ש"פ קרח ה' תמוז ה'תשמ"ט, הרבי סיפר על צדיק שהבטיח לפני הסתלקותו שלא יכנס לון עדן עד שיביא את המשיח, אבל מלמעלה הצליחו לפתותו ששמע שאומרים שם "קדושה" והשתוקק לענות וקפץ פנימה.

ולכן אמר אד"ש מה"מ שכנראה העצה ע"ז שעושים **"נדר על דעת רבים"** שההלכה היא "שאין לו התרה" רק בהסכמת כולם.

וז"ל השיחה כפי שהוגהה בספר השיחות ה'תשמ"ט¹¹ (תרגום מאידיש): "וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, שאמר שבביאתו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה), הוא יעשה "שטורעם" (יסעיר שם) (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. לאחר הסתלקותו והגאולה לא הגיעה - אמר גדול שני, שכנראה נתנו לו גילוי גדול מאד למעלה, שעשה אותו "לשכוח" כביכול על הבטחתו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחיוך: [מכיוון שמשיח עדיין לא בא - כנראה שלמעלה מצאו עצה איך לפעול על הגדול לדחות זאת מאוחר יותר...

אולי העצה לזה, לעשות **נדר על דעת רבים**, שאז הדין הוא [רמב"ם הלי' שבועות פ"ו ה"ח, טושו"ע יו"ד סרכ"ח סכ"א] ש**אין לו התרה בלא דעתם**. אפילו אם יפעלו אצל אחד או כמה זה לא יעזור, **כי הפסק דין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר קיים!** עכ"ל ספה"ש. ואת זה אמר אד"ש בה' **תמוז**, ש"פ קרח ה'תשמ"ט!

והשנה בג' **תמוז ש"פ קורח**, מסיימים את הלכות נדרים! **הפלא ופלא!**

"תקות" חוט השני¹²

על סיום הלכות שבועות ונדרים

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך

א. **ביום התחלת ספר הפלאה והלכות שבועות - בחת"ת פרשת שלח "לפלא נדר"**.

ב. **הפלאה - א. הפרשה. ב. פלא. יפליא - מבחי' - פלא.**

ג. **שבועה - משביעין כחות מלמעלה, נדר - ג' (שערי בינה) - דירה שלו.**

ד. **סיום הלי' שבועות והתחלת נדרים - כ"ח סיון - יום פלאי.**

ה. **ג' תמוז - הפלאה.**

ו. **נדר על דעת רבים - להבאת המשיח - אין לו התרה.**

* * *

¹¹ ספה"ש ה'תשמ"ט ש"פ קרח סיי"ב ע' 561.

¹² יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

לקבל עלי' בג' תמוז

כפי שכתבנו לעיל שלומדים הלכות "הפלאה" בג' תמוז, כי זה קשור לכ"ק אד"ש מה"מ - "הפלאה"!
ויום ג' תמוז קשור לרבי לא ח"ו ענין "הסתלקות" שלא שייך
בנשיא **צדיק יסוד עולם**! חי וקיים! אלא שלב התעלות בחיי
הצדיק.
לא כאלה האומרים "יתיר מבחיוהי" אלא הוא "בחיוהי ויתיר",
כי קדושים בכל יום **יהללך סלה!** שעולים כל יום ומתפילה
לתפילה.
ולכן נ"ל שכדאי לקבל עלי' לתורה בג' תמוז, כמו ב"י שבט
שמקבלים כל שנה כחות כל שנה מנשיאות אד"ש, עד"ז **בג' תמוז**
מקבלים כחות נעלים וקדושים בשלב בחיי הרבי שליט"א מלך
המשיח!

שמחות וחגיגות לקבלת פני מלך המשיח

שמעתי בשיעור מידידי הגאון הרב **שלום דובער** שיחי **וולפא**,
בביאור ענין התמוה מאד בגמ' במסכת סנהדרין (דף צח,א),
שהמשיח אמר וגילה לרבי יהושע בן לוי שיבוא **היום**! וכשעבר
היום ולא בא שאל ע"כ את אליהו הנביא הרי הוא הבטיח לי,
ואמר לו כוונתו היתה ל"היום אם בקולו תשמעו".
ולכאורה זה נראה כתירוץ דחוק לאחר זמן, כי ביום הקודם לא
אמר לו המשיח שום תנאי "אם בקולו תשמעו", ולכן אמר ריב"ל
לאליהו הנביא על המשיח כלשון הגמ': "**שקורי קא משקר לי**!!"
כי ביום הקודם **לא התנה שום תנאי**!

והרב וולפא בשיעור אמר בזה ביאור **נפלא**! באופן של **הפלאה**!!;
ביום הראשון כשאמר המשיח לריב"ל שיבוא **היום**! זו היתה
הבטחה ללא תנאים; זה ה"י יום של **עת רצון**; צדיק הדור ריב"ל
פגש ביום זה את אליהו הנביא וגם את המשיח, ואמר שהוא מיד
היום מתגלה ללא תנאים. ומה צריך להיות כששומעים ממלך
המשיח עצמו שבא להתגלות, המינימום הוא שיעשו לו קבלת
פנים וחגיגה; אפילו אם יבוא מלך הכי פשוט יערכו לו טקס
קבלת פנים ויכינו בחגיגות את המקום, ולדוגמא אם יודיעו
שנשיא ארה"ב, להבדיל, מגיע לארה"ב, יכינו וינקו המקום ויתלו
אורות ושלטים ברוך הבא! ויכינו מסיבה לקבלת פנים;

וכל שכן ששמעו מהמלך הנעלה **מלך המשיח**, שמגיע מיד היום,
בוודאי צריכים לעשות **בשמחה הכי גדולה** וה"קבלת פנים" הכי
מהודרת, ואם לא מוכינים בשמחה "קבלת פנים", יתכן שאינו
יכול לבוא, כדי שלא יהי "**חילול המלך**"; אם הוא בא **פתאום**,
כמ"ש "פתאום יבוא האדון", זה כמו "מלך בשדה", אבל
כשאומר אני בא **היום**, חייבים היו להכין השמחה הענקית
וקבלת פנים. ר' יהושע בן לוי האמין, אבל הציבור אמרו נחכה
ונראה אם יבוא!

וזהו הפירוש "אם בקולו תשמעו", [לאו דווקא בקולו של ה'
שיעשו תשובה על התורה והמצוות אולי לא יספיקו], אלא **אם**
בקולו של המשיח, שאמר אני בא היום, **שיאמינו ויקבלו** ומיד
חגגו את שמחת קבלת הפנים, ואז משיח מבטיח שיבוא היום.

וככל הדברים האלה אומר לנו, רבינו אד"ש מלך המשיח, בשיחת
שבת פרשת תצא ה'תשמ"ח שאם תהי' "**שמחה בטרתה**" לקבל
פני משיח הוא מגיע **מ"ד**! וע"כ אמר: "אדרבה, **נסו ותיוכחו**!"
[באידיש: "פרוט וועט איר זען!"]. וזהו **הדבר היחידי** שהרבי
אמר ע"ז: "**נסו ותיוכחו**!" ז.א. שזו **הבטחה**!, כמו שאמר מלך
המשיח לריב"ל, שמיד מגיע, אלא שצריכים לעשות השמחה,
שע"כ אמר אד"ש מה"מ שדרך זו עוד לא ניסו.

וכמו שיהודים לפני כניסת השבת כבר יוצאים בשמחה לקראת
השבת, וכפי שהי' בזמן התלמוד, כשהחמה היתה בראשי
האילנות, יצאו החוצה לקראת השבת, ולכן אנו מסתובבים
למערב כשאומרים ב"לכה דודי" **בשמחה גדולה** "בואי בשלום",
והרי אצל כ"א נכנסת השבת כשהוא מקבל אותה. והרבי דימה
את קבלת פני משיח לקבלת שבת [ויש בזה עוד פרטים ואריכות
ובעז"ה בגליונות הבאים].

וע"כ הרבי דיבר והורה לעשות כבר עכשיו חגיגות וסעודות לכבוד
קבלת פני המשיח **ושירה וזמרה וריקודים בכלי זמר**.

ובמוצ"ש כ"ח טבת ה'תשנ"ב כשנשי חב"ד תחינה ארגנו ב-770
מלוח מלכה וסעודה לקבלת פני משיח, בהוראות ותשובות
ומענות הרבי, וקראו לזה "חגיגת קבלת פנים להרבי מלך המשיח
שליט"א", וכמה ימים אח"ז גב' סודק אשת השליח בלונדון
הרה"ת נחמן שי' סודק שאלה את הרבי מה לעשות שם בענייני
משיח, והרבי ענה: "**שתידבר עם נשות חב"ד** בקראון-הייסט
בקשר לחגיגות שהן עשו".

שירה וזמרה!! פניה למשפיעי ורבני חב"ד!

ביום גדול וקדוש זה, ביחד עם כל ענייני הלימוד וחיזוק הצניעות
החיוניים ביותר שאתם פועלים, שהם היו משימות הרבנים
והמשפיעים בכל הדורות;

חיוני ביותר לפעול ה"מכה בפטיש" - **השמחה של קבלת פני**
המשיח!

ונדמה לי שב"ה כל שאר ענייני הרבי, ה"מבצעים" והאמונה
והלימוד ענייני משיח, כולם קלטו ו"הפנימו".

אבל הדבר האחרון והחידוש **העיקרי** של הרבי בדורנו שהוא כבר
לחגוג את שמחת קבלת פני משיח בסעודות וריקודים (וכמובן
ח"ו כלל לא על חשבון הלימודים והתפילה כדבעי, אלא בנוסף
לכל אלה, בשעות שאחרי הלימודים).

ואת זה נדמה לי בינתיים רוב המשפיעים ורבני חב"ד לא הבינו
ולא קלטו והפנימו מהוראות ותורת הרבי; כי זהו ה"מכה
בפטיש" הקריטי להתגלות המלכות, ולכן ע"כ יש מניעות
והעלמות.

וע"כ הפניה שכולם בכוחות משותפים יפנו לאנ"ש ולכלל ישראל,
שיתגייסו לזה רבבות אלפי ישראל (וכמובן שזהו בנוסף ללימודים
כי "לא עם הארץ חסיד") מזמן כבר הי' מגיע ומתגלה מלך
המשיח וגואלו מ"ד ממ"ש!

וכידוע המילים האחרונות לע"ע ששמעו מכ"ק אד"ש מה"מ
שסיפר הרופא הכללי של הרבי דר. רוזן, שהרבי אמר לו בשנים
נ"ב-נ"ד **מאות פעמים**: "**שירה וזמרה**!" [ותיאר במעמד אלפי
אנ"ש בג' אב תשנ"ד איך שהרבי ביטא זאת ברור וצלול]:
"שירה וזמרה!!!"

מוקדש

להתקשרות לכ"ק אד"ש מלך המשיח
ולברכה והצלחה בכל העניינים בגשמיות וברוחניות
מתוך בריאות והרחבה אושר ושמחה
תמיד כל הימים. ולנחת חסידותי מכל יו"ח
ולזכות לקבלת פני משיח והגאולה השלמה
מ"ד ממ"ש נאו!
נדפס ע"י הרה"ת ישראל דוד שיחי' לולויאן

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!